

Kui mees kolm asja temmale tahhab lubada: Esimenne: tõlda ja hobbosid isearranis temmale, et ni kui tahhab, woib liina foita, liina lusti piddama. Teine: parrukaker; et ei woi ilma selleta. Kolmas, et mees omma isse luggemiste jure ei pea tedda ial kutsuma.

Zmmelinne kúl, ja isearranis esimenne! Ühhe õppetaja kasa tahhab tõlda ja hobbosid piddada, et woib liina lustipeud ni kui tahhab pruvida? — Agga ilma wastordimatta teggi kossia omma usko mõda; lubbas keik, ja said pari.

Keik õppetaja maiarahwas ollid temmaga ühhes nous, ja ellasid waikseste kui õiged ristünnimesed; agga siiski temma maenitfes neid kowwaste, et piddid temna abbikasa ilmalikkud wisid heaks wõtma, ja temma mele pärrast teggema ja temma tahtmist mõda keik, mis agga ial piddid joudma. Issi teggi nenda ka; teggi tõeks keik, mis olli lubbanud, ja ep olnud temmast nähha muud kui üsna kannatlikko jär-

teleandmist ja iggapiddi armastust. Emmand laskis iggapäaw uhkeste ommad juuksed üllestehja, soitis liina ja piddas lusti ni kui õppind; agga mehhe luggemistest ei tahtnud temma nähha egga kuulda. Agga es olle sedda kauaks nenda! sest ühhe korraga, ei tea kust, hakkas ühhel pühhapäawal mehhest agga küsima, milal tanna luggeminne piddi ollema? Mehhe südda sai täis rõmo, sedda kuuldes, agga siiski tulletas ta temma mele, mista selle asja polest wäljatinginud ja mistal olli lubbatud. Tõssi kúl, ütles emmand, et ollen sedda wäljatinginud ja sinna mulle lubbanud; agga tunnen nüüd õige isseennesest üht kutsmist ommas süddames, teie kofkotullemisse pole. Sure rõmoga woeti wasto temma sowimist ja tehti sedda mõda kui ta pallund. Emmand tuli tanna, tuli ka teisel pühhapäawal jälle, ja ei annud temma südda enam tulle matta jätta. Armo tunniko jo olli tulnud, ja ärkand olli temma ommast ilmalikkust tüh-